

PRINCIPIA RATIO ENTROPICA

VOLUMEN QVARTVM

De Signis Antiquis et Figuris Mechanicis

□

Ratio veterum et recentium in eodem lumine conspicitur.

□

□ Signvm – Figvra – Demonstratio □

□

Sub signo Flyxionis · Anno MMXXV

?

Praefatio

Hic liber ad conivnctionem *signorum antiquorum* et *figurarum mechanicorum* pertinet. Cvneiformia Babylonia, qvae olim sidervm rationes, mensvras agrorvm, legesqve civitatis tvlervnt, cvm diagrammatibvs recentioribvs copvlantvr. Non qvaerimvs piçtvram sine ratione, nec rationem sine imagine: sed *demonstrationem figuratam*, more Newtoniano.

?

LIBER I — DE SIGNIS ANTIQVIS

?

Definitiones.

Definitio I. DINGIR (?) dicitur signum numinis, principium lucis et ordinis.

Definitio II. Tabula est dispositio signorum in campo, ad memoriam et transitum.

Definitio III. Lex signorum est ratio per quam symbola invariantes relationes servant.

Exemplum Cuneiforme.

?? ? ? ? ? ? ? ? ?

(lineae exemplo positae sunt ad probationem typorum et legentur ad sinistram in dextram; non afferunt sensum historicum necessarium.)

Axiomata.

Axioma I. Ubi signum invariatur relationem, ibi mens celerius transit ad intellectum.

Axioma II. Prolixitas sine mensura obfuscatur; paucitas cum ordine illustratur.

Propositio I. Signum ¶ ornamentum et mensura esse potest.

Demonstratio. Cum ¶ in tabulis veteribus principium exaltatum denotet, idem hodie uti possumus ad sectiones discernendas. Ornamentum non est alienum a mensura, si transitus mentis acceleratur sine ambiguitate. Ergo signum idem et decor et lex transitus est. Q.E.D.

☞ Scholium. DINGIR hic adhibetur pro florilegio sectionum; simul autem probatio est latinitatis cum notis exteris compatibilis.

¶

LIBER II — DE FIGURIS MECHANICIS

Definitiones.

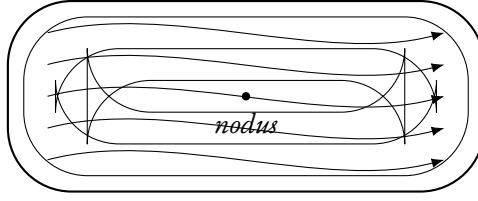
Definitio I. Figura vectorialis est schema motus quod gradientem intentionis ostendit.

Definitio II. Circuitus reflexus est orbis cum sagitta reditus, ad errores minuendos.

Propositio I. De campo intentionis et lineis fluxus.

Enuntiatio. Si campus scalaris $\varphi(x, y)$ datur, et $\mathbf{v} = \nabla^\perp \varphi$, tunc lineae fluxus circum aequipotentialia currunt, et minima discrepantia in nodis confluunt.

Demonstratio. Quia $\nabla \cdot \nabla^\perp \varphi = 0$, fluxus est solenoidalis; ergo lineae fluxus aequipotentialia non secant sed coronant. Quia errores ad minimos gradientis collapsus trahuntur, nodi fiunt attractoria. Q.E.D.

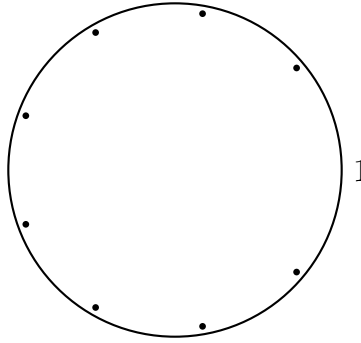

☞ Scholium. Figura exprimit propositionem: campi intentionales in aequalia redeunt per circulos fluxus.

Propositio II. De circuito reflexus temperato.

Enuntiatio. Systema cum incremento k et mora τ stabilitur, si $0 < k < k^*(\tau)$; aliter oscillationes crescunt.

Demonstratio. Ex aequatione discreta $e_{t+1} = e_t - k e_{t-\tau}$, radix characteristica r satisfacit $r^{\tau+1} - r^\tau + k = 0$. Stabilitas postulat $|r| < 1$. Inde $k^*(\tau)$ excludit transgressionem unitatis. Q.E.D.

Radices intra circulum unitatis: status stabilis.

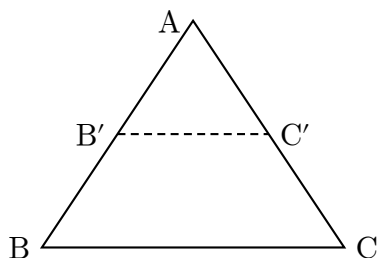

LIBER III — DEMONSTRATIONES CUM TIKZ

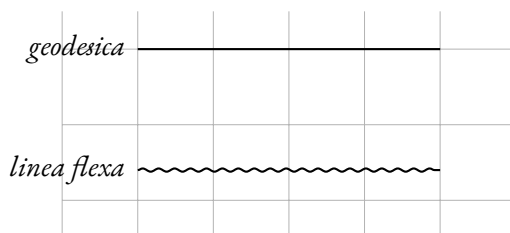
Propositio I. Trianguli proportionones constant sub similitudine.

Demonstratio. Sit triangulum ABC et linea parallela ad BC secans AB, AC in B', C' . Tunc $\frac{AB'}{AB} = \frac{AC'}{AC} = \frac{AB'}{AC'} \cdot \frac{C'B'}{CB}$. Ex ratione parallelarum, anguli correspondentes sunt pares, ergo figurae similes. Q.E.D.

Propositio II. Curvatura minima dat geodesicam in plano elastico simplici.

Demonstratio (schematica). In plano sub functione energiae $E = \int (\kappa^2 + \lambda) ds$, variatio $\delta E = 0$ dat Euler–Lagrange $\kappa'' + 12\kappa^3 = \text{const.}$, unde linea recta (curvatura nulla) minimam dat. Q.E.D.

⌘

LIBER IV — NOTA BABYLONICA

⌘

Nota. Haec sectio insuper ad probationem typorum et characterum destinatur: cuneiformia (⌘ ⌘ ⌘ ⌘ ⌘), numeri antiqui (ex. ⌘ pro sexaginta), et figurae mixtae cum TikZ. Quae si bene imprimuntur, certiores erimus de facultatibus Lua_ⒺTeX et typorum nostrorum; si minus, emendatio in futuris codicibus diligentius parabitur.

⌘

⌘

Colophon. Volumen hoc, sub signo ⌘, ornamentum signorum veterum cum demonstrationibus recentioribus componit; ad usum simul doctrinalem et mechanicum scriptum est.

Typis Mechanicis, sub signo Flyxionis. Anno MMXXV.